Ч. 77. Неділя 8 (21) цьвітня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Нова сербска конституция. — Заговор на житє монархів — Італїяньский міністер про тридержавний союз. — З Хіни.)

Вчерашне засїданє палати послів розпочало ся о годинї $11^1/_2$ перед полуднем. Між внесенями і інтерпеляциями було внесенє Шенерера і тов. взиваюче правительство до предложеня закона, заборонюючого т. зв. „мертвій руцї“ купувати недвижимости. Такий дозвіл міг би бути видаваний лиш виімково в поодиноких случаях в дорозї закона. Шенерерови очевидно розходить ся тут о католицкі монастирі. — По відчитаню внесень і інтерпеляций, забрав голос президент міністрів др. Кербер, і відповів на кілька інтерпеляций, між иншими в справі набутя Австро-Угорщиною куспя землї в Тієнтсінї. Міністер піднїс у відповіди, що Австрия, глядаючи нових ринків збуту для своїх виробів, мусїла набути в Тієнтсінї малу територию, аби мали де поселяти ся австрийскі купцї. Цїна купна ще не установлена, і буде управильнена при переговорах о відшкодованє, яке Хіна буде мусїла заплатити Австриї. Відтак відповідали на інтерпеляциї міністри: Віттек і Каль. Дальше вела палата дискусию над законом о належитостях. По промові ґенеральних бесїдників, обради над тою справою перервано, і слїдували знов відповіди міністрів на інтерпеляциї та внесеня послів. — Слїдуюче засїданє відбуде ся ві второк.

Вчера відбуло ся в королївскій палатї в Білгородї в присутности королївскої пари торжественне проголошенє нової сербскої конституциї. В проголошеню оправдано заведенє нової конституциї державною конечностию і заповіджено, що король при найблизшім скликаню скупщини зложить присягу на нову конституцию.

З Буенос Айрес доносять до новойоркского Геральда, що в місти Патерзон, звістнім осїдку анархістів в Сполучених Державах відкрито заговор на житє нїмецкого цїсаря, царя, італїяньскої королївскої пари і ґр. Турину. Слїдство доказало, що арештований недавно в Нїмеччинї анархіст Романїолї одержував листи з Патерзону.

В Парижи гостить тепер б. італїяньский міністер заграничних справ, адмірал Каневаро. Сими днями мав він інтересну розмову з редактором Figar-a. Каневаро при тій нагодї ствердив приязні відносини між Італїєю а Франциєю, і додав, що нїчо не стоїть на заваді, щоби они тревали як найдовше. На питанє чи Італїя остане дальше в тридержавнім союзї, відповів італїяньский муж державний, що уступленє Італїї могли би уважати Австрия і Нїмеччина неприязним кроком, котрий міг би викликати навіть війну. А тодї Італїя не могла би числити на нових союзників, бо не лежало би також в інтересї Франциї анї Росиї задля нового союзника запускати ся у війну, якої вислїду не можна передвидїти тим більше, що не можна знати, як в такім случаю поводила би ся Анґлїя.

Бюро Райтера доносить з Пекіну: Ґенерал Лїю занимає сильне становище в Гуплю 120 миль від Паотінфу. Пять тисячий нїмецкого і три тисячі француского війска пійде на виправу против него. Окрім сего вийдуть з Пекіну дальші відділи для підмоги. Виправою буде доводити ґенерал-майор Ґайль. Военні сили Хінцїв мають виносити 20.000 людий. Надїють ся великої битви. Хіньске війско находить ся в границях области, яку ґр. Вальдерзе признав як сферу операций союзних війск. Лїю не хоче уступити, а після послїдних вістий, уступив лише о 7 до 8 миль, щоби заняти сильне і оборонне становище

Новинки.

Львів дня 20 го цьвітня 1901.

— **Письменні іспити** під надзором (клявзурові) кандидатів учительского званя в ґімназиях і реальних школах відбудуть ся у Львові в днях 7 і 8 червня с. р, а іспити устні розпічнуть ся дня 10 червня с. р.

— **Винагородженє судових лїкарів.** Міністерским розпоряджeнем змінено дотеперішну таксу

2)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З анґлійского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

Впрочім не було що більше довідувати ся, бо всьо було в найбільшім заворушеню і губило ся в ріжних здогадах про особу злочинця і причини скритоубийства.

В першім дни мого побуту на кораблі не було богато часу гадати о чім иншім, як о упорядкованю і приміщеню моїх річий, але мимо того не міг я цїлком забути на старого сер Джона. Заєдно ставав менї перед очима єго образ, як я єго послїдний раз бачив, і в думцї чув я все єго хрипкий шепіт: „Мене підглядають, я знаю, що слїдять за мною!“

Першої ночи, яку я перевів на кораблі, не міг я нїяк уснути, і в тих довгих, безсонних годинах здавалось менї, що все бачу ті тусклі а слїдячі очи убитого, а побіч ріжного лоскоту і шуму на пароходї та вічного плюскоту спокійної води відбивав ся о мої уши заєдно хрипкий шепіт старого: „Мене підглядають! Я знаю, що слїдять за мною!“

II.

На другий день я знов прийшов до сил.

Ми мали прекрасну дорогу до дому. Більшість подорожних була в найлїпшім настрою з утїхи, що вскорі побачить Анґлїю, а навіть дїти не були такі прикрі, як богато инших, яких я бачив. Вскорі познакомивсь я з дуже приємними товаришами подорожи, бо я взагалї в часї подорожи знакомлю ся з людьми дуже легко. Сам не знаю, як я то роблю, але менї здаєть ся, що на перший погляд пізнаю з певностию, з якими людьми я стрічаю ся — я все був знатоком характерів.

На покладї був один молодий чоловік, до котрого я від самого початку почув велику прихильність. То був Американець і подорожував, як звичайно Американцї, аби звидїти сьвіта. — Звідки їхав, я вже забув, але менї здаєть ся, що він навіть говорив, чого їде до Льондона. — На всякий спосіб я нїколи не стрічав приємнїйшого молодця. Єго поведенє було просте, чемне і вільне від всякої зарозумілости. Він менше знав сьвіт і житє, як котрий небудь з тих, котрих я коли пізнав, але щиро і отверто признавав ся до того і був незвичайно вдячний за всї ради і вказівки, які я міг єму дати, як старший чоловік, що не перейшов житє з замкненими очима.

Як я замітив, був він трохи несьміливий, і часто треба було з него з трудом добувати, що він хотїв або гадав. Але він все скоро звірив ся і в дивно короткім часї стали ми приятелями. Єго каюта була зараз побіч моєї і він очевидячки так горячо бажав разом зі мною мешкати, що я старав ся наклонити другого подорожного, аби з ним заміняв ся. Але той був неприступний, не хотїв і чути о моїм предложеню, і я мусїв виречи ся мого наміру, на великий смуток молодого Керра.

Цїлий день був він внаслїдок того мовчаливий і сумний; — бідний хлопець. То був високий, хороший молодець, стрункий і смаглявий на лици. Я нераз майже чудував ся, що він волів моє товариство, як товариство пань на кораблі, котрі до того були для него все дуже вічливі і ласкаві.

Одного вечера, коли ми стояли на покладї, оперті о поруче, (бо хоч то було в груднї, то на Червонім мори все таки так горячо, що дуже радо пересиджувало ся ніч на вільнім воздусї) — і коли я жартував собі з него, оповів він менї, що він заручений з молодою і хорошою Американкою. Я забув єї імя, але то маловажна річ. Тепер я єго порозумів. Я умію все відчувати гадки і чувства других. Я пригадав собі: коли я сам був раз залюблений, не мав нї найменшої охоти розмавляти з ким иншим, крім хиба з нею. Она не відчувала того самого, і тим може поясняє ся, що віддала ся за другого, що в тім часї було для мене страшним ударом. Але все таки я зрозумів чувства молодого Керра, особливо, коли він почав вихвалювати єї прикмети. Для неї не було нїчого надто доброго, нї надто красного на сьвітї, говорив він. Вкінци притишив голос і осторожно розглянув ся довкола чи нас хто не підслухує.

— В дорозї придбав я для неї кілька каменїв — сказав тихо — кілька сафірів значної вартости. Я не хотїв би, аби хто знав о тім, що маю при собі дорогоцїнности. Але вам чей можу то сказати.

— Любий хлопче — відповів я, кладучи єму руку на плече і притишуючи рівнож го-

за судово-лїкарску дїяльність на нову. обовязуючу від 1-го липня с. р. За оглядини побитого визначує такса 6 до 20 корон (кілько признасть судия). Лїкарскі дiети лишають ся незмінені, т. є. 3 зр. 50 кр., а при тім лїкар обовязаний їхати на комісию на однім возї з другими функционерами, бо осібної належитости за підводу числити собі не може.

— **З Надвірної** доносять, що о. крил. Мандичевский на просьбу цїлого повітового видїлу відкликав свою резиґнацию з гідности маршалка надвірняньского повіта.

— **Іспити на учительки жіночих робіт** перед комісиєю екзамінацийною в Сокали розпічнуть ся дня 24 мая 1901. Кандидатки, що хотять піддати ся тому іспитови, мають вносити подання до Дирекциї ц. к. семінариї учительскої найпізнїйше до 12 мая 1902 До подання треба долучити метрику хрещення на доказ скінченого 18 року житя: сьвідоцтво моральности; сьвідоцтво здоровля виставлене лїкарем повітовим і послїдне сьвідоцтво шкільне.

— **З Дори** пишуть нам під датою 19 с. м.: Рано покрив землю снїг верствою на 14 цтм. грубою і все ще паде. Люди вже весну вали, трава почала вже була зеленїти ся, верби порозцвивали ся, а многі селяни, у котрих зимові запаси сїна покінчили ся, виганяли худобу на пашу, а тепер все снїг покрив. Ті, що вчера лагодили плуги і борони, сидять нинї зажурені і споглядають сумно на небосклін покритий грубою верствою хмар і мраки. Теплота обнизила ся до $+1 \cdot 5^{0}R$.

— **Великий огонь.** Дня 16-го с. м. о години пів до 12-ої вибух в Бурштинї в північній части міста, положеній в сторонї як Рогатин, великий огонь, котрий знищив 15 домів жидівских і 2 християньскі. Шкоду, яку наробив огонь, обчисляють на 24.000 К. З погорільців лиш 5 було обезпечених; 30 найбіднїйших родин осталось без стріхи і хлїба.

— **Викритий злодїй.** З Снятина пишуть: Торік в ночи на 1-го мая обікрадено снятиньску філїю „Народної Торговлї". Злодїй дістав ся до середини вибитим отвором під вікном і забрав з каси около 500 зр. готівкою і богато товарів. Про сю крадїж вже забуто, „Торговля" перенесла ся до иншого, добре заосмотреного льокалю, аж ось третого дня сегорічних Великодних сьвят розійшлась по місті чутка, що у якогось пана De Ville, замешкалого в Залучи коло зелїзничої стациї, найдено великий склад краденого добра. Начальник снятиньскої Торговлї п. Турин поїхав сейчас до Залуча і пізнав межи найденими річами богато украдених в Торговли. Стверджено, що річи находили ся в куфрі дочки того De Ville, а переховував їх там еї суджений Кирило Лозиньский. родом зі Скалата. а мешкав якийсь час в Заліщиках, опісля в Снятинї і там заручив ся з дочкою пана De Ville. Всюда, де лиш перебував. крав що попало під руки і складав у судженої. Недавно покликали его до войска, а і там арештовано его за крадїж. Але він утїк з арешту і написав до одного знакомого. аби продав дещо з его річий зложених у судженої. Той. розглянувши ті річи. зробив донос до жандармериї і так злодїйство вийшло на яву. Здає ся, що той Лозиньский обікрав також Народну Торговлю в Самборі.

— **Самоубийства у войску на Угорщинї.** З Сеґедину доносять що там застрілив ся опогди інфантерист .46 полку, якийсь Емерих Оляг а причиною мала бути туга за рідними сторонами. При сїй нагоді додають угорскі газети, що се самоубийство єсть вже шісдесяте почавши від жовтня минувшого року. Таке число самоубийств мусить впасти в очи; 60 на сім місяців або що найменше 2 на тиждень то чей аж страшно. Не вжеж би всїх тих нещасливих опанувала така туга за рідними сторонами?

— **Примірний громадянин.** На Угорщинї помер сими днями властитель більшої посїлости, Людвик Каляй, котрий майже цїле своє майно, в сумі 300.000 корон, записав громадї Фильдеш в комітатї Гайду. Майно то складає ся з 500 морґів ґрунту, будинків господарских і книжочки щадн. каси на суму 200 К. Цїле то майно призначив покійник на культурні цїли для громади. Каляй був чоловіком яких рідко. Він дістав був в спадщинї по своїх родителях лиш 1 морґ ґрунту, але опісля з своїми шуринами до спілки наймив ґрунти від міста Дебречина за дешеву цїну і всї три доробили ся значного майна. Каляй немав дїтий і помер в 83 р. в наслїдок якоїсь операциї. Опогди відбув ся его похорон в громадї Фильдиш. За домовиною поступали тисячі людий і двіста господарів з громади Фильдиш з лопатами на плечи, котрими кождий з них мав кинути землї на его домовину. Одну десяту часть майна записав покійник на реформовану церков, до котрої належав.

— **Помер** о. Володимир Чехович, нарох в Батятичах, коло Камінки струмилової, дня 17 с. м. по короткій а тяжкій недузї, в 31-ім роцї житя а 7-ім сьвященьства.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 20 цьвітня. Є. В. Цїсар приїхав тут вчера рано.

Льондон 20 цьвітня. З Нокогами доносять, що Росия звернула ся до Японії з новим предложенєм що-до заключеня договору в справах всхідної Азиї.

Льондон 20 цьвітня. Кіченер телеґрафує з Преториї: Видїл 9 полку кінноти анґлїйскої попав в лапку Бурів. Один офіцир і кількох вояків погибло.

Капштадт 20 цьвітня. Урядово стверджено, що джума ширить ся в непокоячий спосіб.

Петербург 20 цьвітня. „Пет. Ведомости" висказують побоюванє з причини пожару в Пекінї і проявляючого ся тепер руху революцийного між Хінцями в провінциї Печілї. Дальше кажуть, що коли би ворохобня повторила ся, буде мусїла Росия знов висилати до Хіни свої войска. Вкінци радить та часопись віддати хіньскому цїсареви назад Пекін і уступити з провінциї Печілї, аби бодай в той спосіб направити давні похибки.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових. анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Передплатн. Народн. Часоп. в Т.: Товариство асекурацийне „Днїстер" єсть одним із найповажнїйших і найсолїднїйших товариств не лиш краєвих але й в цїлій монархиї, отже можете в нім сьміло асекурувати ся, а яко Русин Ви навіть повинні то зробити. Можете бути певні, що товариство лїквідує шкоди дуже борзо, о чім могли би Вас найлїпше ті пе-

---

лос — жива душа на корабли не здогадує ся, що й я маю при собі дорогоцінности.

Було за темно, щоби я міг бачити его лице, але я чув, що мої слова зробили на нім сильне вражінє.

— То й знаєте також, де я мігби мої скарби найбезпечнїйше сховати — відозвав ся він по короткім мовчаню з дитинячою щиростию.

— Як щасливо лучило ся, що я вам о тім сказав. Деякі з них мають чималу вартість а— я не знаю, де найбезпечнїйше міг би я їх укрити. Я ще нїколи в житю не мав дорогоцїнностий при собі і той страх, аби їх не згубити, зробив мене цїлком нервовим — ви розумієте —

При тих словах кивнув значучо головою.

— Деж ви порадите менї, аби я їх сховав?

— На вашім власнім тїлї — відповів я з пересьвідченєм.

— Але де?

Справдї він був ще дурнїйший нїж я гадав.

— Мій любий хлопче — відповів я єму не могучи здержати ся від усьміху — зробіть так як я, вложіть їх в мішочок, обвяжіть добре шнурком, завісьте той шнурок на шиї і носіть его і день і ніч під вашим одїнєм.

— І в ночи? — спитав наляканий.

— Очевидно і в ночи. Виж можете їх в ночи так само легко „згубити" — як кажете — як і в день.

— Я вам дуже вдячний. Ще нинї вечер зроблю так. Але — додав нагле — не схочете їх оглянути? За нїяку цїну не хотів би я, аби хто їх бачив, але вам покажу їх дуже радо. Тепер саме всї подорожні на покладї. Підете зі мною до моєї каюти?

Я не знаток — і нїколи не міг розріжнити правдивого диямапта від фальшивого. Але він здавалось так дуже хотів показати менї свої дорогоцїнности, що я не міг відмовити.

— Дуже радо! — відповів я і ми зійшли на долину.

На долинї в каютї Керра було дуже темно, бо коли він мене впустив, замкнув осторожно двері, заки засьвітив сьвітло. При сьвітлї лямпи виглядав цїлком блїдий і в порівнаню з тим як був румяний на покладї. Менї навіть здавало ся, немов би він легко тремтїв. Хвильку стояв зворушений передомною, відтак немов нагле нагадав ся, бо витягнув малу пачочку з кишенї і почав еї отвирати. На его каменї не було варта навіть дивити ся, чого я однако був би єму за нїщо в сьвітї не сказав. Було там кілька сафірів — один з них досить великий, але ще не шлюфований — і кілька хороших туркусів, але не цїлком без доганної краски.

Глядів на них з видним одушевленєм.

— Будуть пречудно виглядати в нараменнику, коли оправлені в золото, засияють на еї руцї — сказав тихо.

Алеж він був залюблений, той бідний хлопець!

Відтак замітив скромно:

— Але они певно нїчого не варті против ваших!

Я в души засьміяв ся, коли уявив собі его зачудованє якби їх справдї побачив.

— Хочете їх бачити і пересьвідчити ся? — спитав я просто.

— Ох і як радо, коли вам то не робить прикрости! — скрикнув з сьвітячими очима.— Ви такі добрі, я сам не сьмів питати вас о то. Маєте їх при собі?

Я притакнув і почав розпинати сурдут. В тій хвили закликав хтось зі сходів:

— Керр, спішіть ся, ви на черзї!

За хвилю хтось застукав до дверий, Керр зірвав ся. Виглядав страшенно лютий.

— Керр! — дав ся ще раз чути голос. — Ходіть, кажу вам, на вас ждуть!

— Запніть скоро сурдут! — шепнув до мене і отворив відтак з проклоном двері.

Бідний Керр! Він справдї був дуже лихий; то можна було по нім пізнати, хоч в однїй хвили знов успокоїв ся. Сьміючись відійшов з другим, котрого вислано за ним, аби его привів на театральну пробу, як саме відбувала ся. Бо від якогось часу кружок пасажирів на корабли давав аматорскі представленя, а до того кружка пристав і він. Також і мене взивано до співучасти. В наслїдок того я вже сего вечера з ним не зійшов ся.

На другий день рано, коли я саме проходжував ся по покладї, приступив він до мене і всунув свою руку під моє рамя.

— Вчера вечером був я лютий — почав. — Правда?

— Але в тій хвили схаменули ся — відповів я — я справдї аж здивував ся. Ну, знаєте що, відложім то на другий раз.

— Нї — сказав він, все ще сьміючи ся — не на другий раз. Гадаю, що лїпше буде, коли я взагалї не побачу їх. Однако дякую вам за ваше предложенє. Бою ся, що я був би за-

рекопати, котрі вже були в такім положеню, що мусіли користати з помочи товариства. Чи і коли товариство „Дністер“ буде могло завести у себе асекурацию від граду, того не знаємо; але то річ певна, що товариство зробило би тим велику прислугу нашим господарям, котрі могли би й в сім напрямі убезпечувати своє майно. Асекурация в „Дністрі“ дає ще й ту вигоду, що можна користати з кредиту, який дає Товариство взаїмного кредиту при сім товаристві, а при позичках гіпотечних приймає поліси товариства не лиш Банк краєвий, але й каси ощадности у Львові, в Коломиї, Самборі, Долині та инші. В виду тих нещасть, які так часто у нас проявляють ся, повинен кождий господар навіть найменший асекурувати ся в Дністрі. Близшу інформацию подасть Вам найблизший аґент „Дністра“, або можете також листовно зажадати інформациї від Дирекциї товариства. Адреса: Львів, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“). — **Ст. С. Ч.**: Ваша недуга єсть того рода, що ми не можемо Вам нічого радити, бо до того потрібна конче поміч лікаря, котрий би Вас видів і осудив, що єсть і в якім стадиюм. Ми не гадаємо, щоби недуга була невилічима. Коли би лічене вимагало довшого часу, то найлїпше було би, як би Ви удали ся на клініку до Львова; але лиш лікар може Вам сказати, чи того потреба, чи ні. Недуга та єсть дуже заразлива; она проявляє ся найскорше тим, що по найбільшій части прокидають ся прищі і материзуючі міхурці на цілім тілі особливо же на чолі (corona veneris) а пізнати їх по тім, що они суть брунатно-червоної, мідяної барви. Крім того творять ся боляки в роті (на піднебіню) і в носї, внаслідок чого ніс відгниває і лице остає ся на завсігди споганене. Хороба та проявляє ся постепенно: насамперед показуєсь лиш один, малий міхурець в звістнім місци, котрий твердне а опісля робить ся з него боляк, єсть то т. зв. твердий ш. або недуга першого степеня; опісля показують ся прищі по цілім тілі — хороба другого степеня а наконець переходить хороба, часто аж по многих літах, на кости і внутренности і єсть тогди сиф. третого степеня. — Треба Вам памятати на то, що хороба не виступає відразу, але постепенно, нераз аж по дуже довгих перервах і длятого найлїпше удати ся по пораду до якогось доброго лікаря, а не бігати від одного до другого, борони Боже не радити собі самому і не робити то що хто небудь скаже, бо замість собі помочи можна лиш в більшу хоробу загнати ся. Впрочім треба жити дуже диетично, найлїпше не пити алькоголїчних напитків або хиба лиш дуже маленько, не їсти острих корінних страв, стерегти ся перестуди і длятого убирати ся тепло, віддихати чистим воздухом і купати ся часто в теплій воді. Також будьте осторожні зі взгляду на других: не цїлуйте ся з нїким, не давайте нїкому своєї одежи, навіть нехай нїхто не їсть і не пє безпосередно з тої самої посудини, що Ви. Ніяка недуга не переходить так легко на потомство як ся і длятого того рода недужі не повинні скорше думати о жененю аж хиба в кілька лїт по тім, коли проминула послїдна недуга або бодай в пять лїт по першім єї виступленю, а і тогди ще найлїпше порадити ся лікаря. — **Самбірянин**: Може Вам придасть ся ще слїдуюче діло: James Sully. Umysłowość ludzka. księga podręcz. Psychologii переклав з англійского J. K. Potocki. Два томи. Цїни не знаємо. Там знайдете богато на той темат, якого Вам потреба. — **Н. Н.**: На блїдницю не конче треба аж лїку. Головна річ в тім, щоби недужий відповідно живив ся. Звідки бере ся блїдниця, о тім би богато говорити. Найчастійше єсть причиною малокровність, отже треба старати ся о то, щоби в тїлї більше творило ся крови як єї зуживає ся. Недужий повинен живити ся по найбільшій части лиш молоком, яйцями на мягко, потравкою з телятини а також і мучними стравами, до котрих крім муки входить ще молоко, яйця і цукор. До росолу треба вбити один жовток і добре розколотити; також добре єсть пити чай з розколоченим в нїм жовтком, їсти мягке, дрібно покраяне або посїчене мясо і т. п. Чистий сьвіжий воздух також дуже потрібний; але на сьвіжім воздусї в городї або лісї (сосновім) треба більше сидіти як ходити. Дуже добре єсть відживляти недужого особливо дїти соматозою з зелїзом, котру купує ся в аптиці. Єсть то досить дороге средство, але ділає знаменито. Соматоза з зелїзом єсть то рудавий порошок (коробка коштує коли не помиляємо ся, 3 К.) і єї уживає ся слїдуючим способом: До склянки треба налити кілька малих ложочок студеної води; відтак сухою ложочкою набрати соматози на початок може за четвертину ложечки і всипати до води в склянці та зачекати аж она сама у воді розпливе ся. Коли вже зовсім розпустить ся (колотити не треба) вилляти до росолу, чаю, кави або молока і дати пити. Зразу дає ся лиш потрошечки, щоби недужий привик до неї, а опісля можна давати вже трохи більше. Припис уживаня єсть впрочім поданий на кождій коробці. — Відповідь на другі питаня пізнїйше. — **Учитель з під Станиславова**: Невитягнений. — **Петро К. в Свар.**: Невитягнений анї один в послїднім тягненю. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

здрістний і невдоволений з моїх каменів, які придбав для моєї малої судженої.

І справді, здавало ся, що він втратив охоту бачити дорогоцїнности і почав говорити о Анґлії, а особливо о Льондонї, о чім мав лиш дуже поверховне понятє, як много молодих людий з заграниці, що перший раз входять в житє великого міста. Коли замітив, що я досить обізнаний з Льондоном, почав мене докладно випитувати ся і вкінци мусів я єму обіцяти, що піду з ним на вечеру до Крітеріон, о котрім справді ще нічого не чув, а відтак до найлїпшого театру — всьо першого дня по нашім приїзді. Жадав навіть, аби я ще в дни приїзду перевів з ним разом вечер, але бодай против того я застеріг ся. Моя сестра Жанї, що мешкала з канарком назвищем Боб в малім домку в Кенсінґтонї, була би ся чула очевидно дуже обидженою, колиб я перший вечер в Анґлії по так довголїтній неприсутности не провів разом з нею.

Кер дуже зацікавив ся, коли почув, що я маю сестру і завдавав менї сотки питань о ній, чи молода, чи хороша, чи сама жиє, чи я довго забавлю у неї, чи Кенсінґтон — се мабуть назва улиці — далеко від середини міста і т. ин.

Менї було приємно бачити і чути, як той молодий чоловік цікавив ся всїми подробицями, що дотикали мене і моєї родини; то так рідко лучає ся, що людий обходить поводжене і здоровлє чужих їм осіб. І справді в цілім моїм житю бачив я все великий брак заінтересованя у моїх знакомих всїм, що дотикало мене і моїх обставин, так що я вкінци майже нїколи о таких річах не говорив. Керр тимчасом, що як видко було любив родинне житє, відчував так очевидячки правдиву приємність, аби дізнати ся щось близшого о менї і моїй родинї, що я попросив єго, аби нас відвідав в Льондонї і в тій цїли дав я єму адресу, котру він сейчас з великим вдоволенєм вписав до свого нотесу.

Наша морска подорож тревала досить довго, але минула без перепон і пригод. Без одного балю і кількох аматорских представлень, о яких я вже згадував, була би она дуже нудна. Представленя мали справді великий успіх, особливо задля знаменитої гри молодого Керра, що в наслідок того придбав собі ще в більшій мірі загальну симпатию.

Одного дуже зимного січневого дня прицплили ми до Савтемптон. Моя вітчина крила ся за серпанком густої мраки. Подорож зелїзницею до Льондона була дуже прикра: ми сиділи в ваґонах стиснені як селедцї в бочцї, чим найбільше гнїває ся Керр, що сидів разом зі мною і старав ся дармо підплатити кондукторів, аби нам дали окремий відділ, так аби ми могли лише оба сидіти.

Коли ми вкінци приїхали до Льондона, упер ся він конче замовити для мене фіякра і примістити на нїм під єго доглядом всї мої пакунки, а о своїх і не подумав. Аж коли я подав візникови адресу моєї сестри попращав ся зі мною і зник в товпі подорожних, що ждали на свої річи коло маґазинового відділу.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жаданє Заряд.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлеї і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

ПЕРШЕ ГАЛИЦКЕ

Товариство акций для промислу хемічного

(давнійше „Спілки командитової" ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові ул. Косцюшка ч. 5 — поручає на сезон весняний

НАВОЗИ ШТУЧНІ

з ґаранциєю змісту складників і по найнизших цінах.

Специяльний суперфосфат під бараболї уживаний з успіхом.

Звертаємо увагу, що продавані нами навози суть **виключно нашого власного виробу**, тому гарантуємо так за походженє як і зміст складників.

Цінники зі способом уживаня висилає ся відворотно.

ЛЮБІНЬ

Купелї сїрчані недалеко Львова.

Найсильнїйші води сїрчані на суши европейскій. Купелї болотні. Лїченє електричностию, масажем, інгаляциєю. Купелї річні. Для потрібуючих водного лїченя ново устроєний віддїл гидропатичний, остаючий під управою фаховою. Лїчить ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненях і зломанях, золзи, спізнені прояви кили, товстість, недуги жіночі, задавнені затроєня металїчні, всякі недуги шкіри. Двох лїкарів, аптика, почта і телеграф в місци. Доїзд: Фіякер з Городка до Любіня 3 К.; віз почтовий зі Львова 1 К 50 с. На жаданє висилає Дирекция проспекти оплатно. **Відкритє сезону 20-го мая.** В першім сезонї о 30% дешевше.

Лїкар заведеня: др. Володислав Крупиньский.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни. VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-российского.

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпиї 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Сзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах,** як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Газети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також препумерату на всї дневники краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569)